

zonder eenige vergoelijking, door hare rechters zelf een hok genoemd werd. Dat de opsluiting geen goed deed aan haar gestel, mogen wij dan ook veilig aannemen en er was werkelijk misschien in haar minder gunstigen gezondheidstoestand eenige aanleiding tot het verzoek, dat zij den 10 December 1784 tot de Gecombineerde Vergadering richtte, om hare kinderen nog eens te mogen zien. »Toenemende zwakte” geeft zij als drangrede daartoe op, al getuigde de feestviering van 28 November nu niet bepaald van ziekelijkheid. Eenigen uit de vergadering insteerden den 29 December d. a. v. om spoed te maken in zake Kaat Mossel, uit hoofde van hare hoge jaren en van de loopende geruchten van hare vermeederende ziekte. Na deliberatie werd echter besloten de doctoren de Monchy en van Noorden op te dragen haar eens te bezoeken en hun oordeel uit te brengen over de gezondheidstoestand der gevangene. Reeds dienzelfden dag voldeden deze aan de opdracht en den volgenden dag verklaarden zij:

De ondergeteekenden gevisiteerd hebbende de persoon van Catharina Mulder hebben de eer te berigten, dat voorn. persoon van Catharina Mulder, oud 61 Jaeren, sedert eenigen tijd gekwijd heeft aan een algemeene verslapping met gevolg van eene zugtige zwelling over het geheele lichaam, inzonderheid der beenen, gepaerd met eene gebrekkige spijsverteering, beide waarschijnlijk veroorzaakt door eene schielijke verwisseling van een werkzaam in een zittend leven, en door verandering van hare gewoone spijs en drank; dog dat de toestand van voorn. Catharina Mulder langsaemerhand in zo verre verbeterd is, dat er van die ongesteldheid niet overblijft, dan eene van tijd tot tijd hinderende opzetting van winden en daer uit volgende benauwdheden, invoegen zij thans buiten eenig gevaer kan gerekend worden.

Rotterdam, den 29 December 1784.

J. VAN NOORDEN, Stads Doct.

F. W. DE MONCHY, Stads Doct.